

Köszöntő szavak

A szombatiskolai vezető számára 2014/I

I. negyedév

2014. 1. 4.

01 IGAZ EGYHÁZ

ÉS FOGLALATOSOK VALÁNAK AZ APOSTOLOK TUDOMÁNYÁBAN ÉS A KÖZÖSSÉGBEN, A KENYÉRNEK MEGTÖRÉSÉBEN ÉS A KÖNYÖRGÉSEKBEN. AP. CSEL. 2,42

Az igaz és egészséges egyház az a gyülekezet, amelyik megtartja a bibliai alapelveket és:

Tiszteli az Istent

Evangelizál

Kiképzzi a hívőket

Szeretetet áraszt

Ugyan ezt kellene ma nekünk is tennünk, hasonlóan az első gyülekezetekhez.

Az Isten tisztelete. Jöjjünk össze istentiszteletre, vegyünk részt a keresztyén közösségben, a kenyér megtörésében, az imában és az Isten dicsőítésben (Ap. Csel. 2,42.47). Legyen központi helye Istennek mindenben amit teszünk a gyülekezetben.

Evangelizáció. Míg Jézus Krisztusról másoknak hirdetjük az örömhírt, Isten megsokasítja a hívők számát a gyülekezetben (47 vers). Barátságkötéssel, könyvek ajándékozásával, Istenről és Jézus Krisztusról szóló DVD-k vagy szórólapok osztogatásával, valamennyien részt vehetünk Isten szavának a hirdetésében.

Hívők képzése. Legyünk az apostoli tudományban kiképzettek és állhatatosak. A mindennapi keresztyén élet tanítója a Biblia, ezért használjunk ki minden alkalmat, hogy megtanuljunk valami újat alkalmazni belőle az életünkben és tanítsuk meg azt másokkal is.

Szeretet. A másokra irányuló gondviselés által mutatkozik meg legjobban a szeretet, ezért a mi szóbeli prédikációnknak akkor lesz ereje, ha Isten és mások iránti jó cselekedeteink alátámasztják azt.

Mivel minden pozitív változás a jellemünkben, hozzáállásunkban és tetteinkben az Isten iránti viszonyunkon és az Ő bennünk munkálkodó erején alapul, tegye ma nekünk lehetővé az új élet elnyerését és motiváljon bennünket arra, hogy az egyházunkat az Ő emberek iránti szeretetének az igaz tanújává tegyük.

2014. 1. 11.

02 VILÁGOSÁG SZAVAI

ÉN VAGYOK A VILÁG VILÁGOSSÁGA. JÁNOS 8,12

Jézus, a Názáreti kis városból származó tanító azt állította, hogy Ő a világ világossága. Az időszámításunk szerinti első században, a Római birodalom félreeső részéből származó galileai ember hihetetlen állítása volt ez. Ez a vidék nem dicsekedhetett tekintélyes kultúrával.

Mi több, Jézus idejében még nem volt feltalálva a könyvnyomtatás, a rádió, televízió és az internet. Hogy is várhatta el, hogy az ötletei és a tudománya, amit hirdetett megjelentetik és elterjed az egész világon? Kimondott szavai a követői emlékezetére lettek hagyva és akkor úgy tűnt, hogy a sötétség kioltotta a világ Világosságát.

Évszázadokkal később, még mindig megdöbbenve halljuk Jézus szavait, melyeket csodálatosan megőrzött a mennyei Atyja. Ezek a szavak, Isten igazságának a világosságára vezetnek bennünket. Az ígélet ezzel megvalósul: „A ki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága” (12 vers).

Bátorítalak benneteket, olvassátok az Evangéliumokban Jézus szavait. Elmélkedjétek az olvasottakról. Járják át ezek a szavak az elméteket és változtassák meg az életeteket. Felkiáltatok majd, mint Jézus kortársai: „Soha ember úgy nem szólott, mint ez az ember!” (János 7,46).

2014. 1. 18.

03 TÉRDEIN

AZ IMÁDSÁGBAN ÁLLHATATOSAK LEGYETEK, VIGYÁZVÁN ABBAN HÁLAADÁSSAL. KOLOSSÉ 4,2

Egy szerző feljegyzett gondolatai:

Nem tudom megállapítani mitől, de mind a két térdem nagyon fáj. Nem tettem semmit amivel megsértettem volna, vagy gyulladást váltottam volna ki bennük. Vagy mégis? Eszembe jutott, hogy pár nappal ezelőtt dolgoztam

a ház falain, megtisztítottam őket és felkészítettem a meszelésre. Azután pedig bemaszaláltam őket. Egész idő alatt rövid létrán álltam, és a térdeimmel szorítottam a létrát, hogy megtarthassam az egyensúlyt. A térdeimre támaszkodtam.

Ez alkalommal eszembe jutott: Mikor fájdultak meg utoljára a térdeim a hosszú imában a térdeléstől? Az már nagyon régen történt.

Igaz hogy sokszor nem térdelünk le ima közben, de a magamnak feltejt kérdés megszégyenített. Akár ülve, akár térdelveimádkozunk, de milyen gyakran tesszük ezt úgy, hogy az áthasson és megerősítsen bennünket? Sok helyt találhatunk segítséget: barátainknál, az orvosnál, könyvekben, de nincs jobb támasz és erő annál amit Istentől kapunk, ha Őt imádjuk.

„Mert igen hasznos az igaznak buzgósságos könyörgése,” mondja Jakab apostol. (Jakab 5,16). Az imában isteni hatalom van. Ezért legyünk állhata-tosak az imában: „Az imádságban állhata-tosak legyetek, vigyá-zván abban hálaadással.” Kolossé 4,2

Mikor Istenem elé borulok, érezhetem a jelenlétét és úgy tűnik, hogy könnyebb elviselni a sok gond és bánat súlyát.

2014. 1. 25.

04 EGYÉRTELMŰ FELHÍVÁS

ÉS MONDA SÁMUEL: SZÓLJ, MERT HALLJA A TE SZOLGÁD!

Minden őszinte keresztény életében eljön annak az ideje, hogy döntsön a jövőjéről s elhatározza, hogy Istennek szolgáljon vagy valamilyen emberi terveknek. Sűrűn megtörténik, hogy azt amit egyetemistaként választ valaki, az évek során megváltoztatja. Hívást hallott Istentől, hogy szentelje oda magát valamire amit előbb nem tervezett.

Már befejezett egyetemmel, egy fiatalember szeretett volna segíteni népének, hogy az megértse a tiszta igazságot a kereszténységről, így lemondott a már elért hívatásáról és az evangélium hirdetésére szentelte magát ott, ahol született és felnőtt. Nem volt neki könnyű, de azt is tudta, hogy minden nemes dolog az életben igen nehéz és így elfogadta a munkát amire elküldte Isten és elhagyva hívatását, odaszentelte magát a munkának amit nem tanult. Szívélyesen elfogadta azt a munkát amire Isten elküldte.

Felelősséggel teljes lépés elfogadni Isten hívatását, de áldott. Jobb Isten irányítása alatt lenni mint a sikeresen befejezett iskolával elnyerni a legmagasabb társadalmi pozíciót.

A fiatal Sámuel tapasztalata, akit elhívott Isten, hasonló sokakéhoz akik elfogadták az Isten hívását, hogy népüknek szolgáljanak az evangéliummal: „Szólj, mert hallja a te szolgád!”

Válaszolhatunk-e mi is ma, hasonló meggyőződéssel Istennek, amikor hív bennünket? Vagy figyelmen kívül hagyjuk az Ő hívását, kibeszélést keresve, hogy nem vagyunk kellően képzettek az ilyen hivatásra, vagy nem érezzük felelőseknek magunkat a nép iránt akiknek szolgáljunk kellene.

Tegyen az Isten bennünket az Ő evangéliumának hasznos szolgálivá, hogy megdicsőíthessük Őt és megjelentsük az üdvösség útját a körülöttünk élőknek.

2014. 2. 1.

05 SZENVEDNI A SZENVEDŐKKEL

AZ ÉN NÉPEM LEÁNYÁNAK ROMLÁSA MIATT MEGROMLOTTAM, JEREMIÁS 8,21

A napilapok minden nap emlékeztetnek bennünket a világra, mely szenvedő emberekkel van teli. A szárazság tönkretette a termést és az emberek anyagi javak nélkül maradtak a jövő évre. Sok házat elsodort az árvíz és sok ember életébe került. Több mint ezer ember életét vesztette mikor két hajó összeütközött. A terroristák ártatlan embereket ölnek meg. Egy ember megölte az egész családját. Elvált szülők a bíróságon harcolnak mit sem sejtő gyermekeikért. Hogyan segíthetünk az embereken akik szenvednek és összevannak törve?

Jeremiás próféta nem azért sírt ami már megtörtént, hanem azért amit tudott, hogy megtörténik a népével. Láta, hogy az emberek bezárták és megkeményítették a szívüket az igazság iránt. Ez miatt aggódott az emberekért, a fiatalokért és az idősekért, akiket minden nap figyelt. Tudta, hogy közeleg az a nap amikor rájuk ront az ellenség és megöli, kirabolja és rabságba hurcolja a népet. Mikor arról elmélkedett mi fog történni, sírva fakadt. Annyit sírt hogy elnevezték „síró prófétának.”

Szenvedtek-e ti, más emberekkel együtt? Ha tudatában vagytok egy nagy tragédiának mely a világot érte, ha messze is van tőletek, bánt-e az benneteket? Ha nem bánt benneteket, kérjétek meg Istent, hogy puhítsa meg a szíveteket és tegyen benneteket együtt érzővé mások szenvedése iránt. Azután tegyetek valamit amivel segíthettek rajtuk. Néha csak imádkozhatunk értük. Máskor pénzbeli segítséget juttathatunk nekik. Ha valóban szenvedtek azokért akik szenvednek, akkor Jézus nevében szeretnétek értük valamit

teni. Lehet hogy az a megspórolt pénzetekbe kerül, vagy a drága időtökbe, de egy kicsit segíthettek azokon akik szenvednek.

2014. 2. 8.

06 HARAG VAGY JÓVÁHAGYÁS

**ÉS LÁTÁ ISTEN AZ Ő CSELEKEDETEIKET, HOGY MEGTÉRTEK
AZ Ő GONOSZ ÚTJOKRÓL: ÉS MEGBÁNÁ AZ ISTEN AZT
A GONOSZT, A MELYRŐL MONDÁ, HOGY VÉGREHAJTJA
RAJTOK, ÉS NEM HAJTÁ VÉGRE. JÓNÁS 3,10**

Hogyan viselkedünk, amikor Isten kegyelmet gyakorol azokkal az emberekkel szemben, akik szerintünk büntetést érdemelnének? Ha dühösek és mérgesek vagyunk, az arra mutat, hogy elfeledtük Isten mennyit bocsátott meg nekünk.

Miután Jónás reagált Isten második felszólítására, hogy hirdesse a Nini-veieknek Isten ítéletét (Jónás 3,4), a város népe megtért gonosz útjairól és Isten nem semmisítette meg őket. Isten kegyelme azonban felbosszantotta Jónást. Tudtam hogy ez fog történni - mondta Istennek, - azért is menekültem kezdetben Tarsisba „mert tudtam, hogy te irgalmas és kegyelmes Isten vagy, nagy türelmű és nagy irgalmasságú és a gonosz miatt is bánkódó.” (Jónás 4,2).

Isten felelt Jónásnak: „Én pedig ne szánjam Ninivét, a nagy várost, a melyben több van tizenkétszer tízezer embernél, a kik nem tudnak különbséget tenni jobb- és balkezük között, és barom is sok van?!” (Jónás 4,11).

Isten csodálatos kegyelme nagyobb minden mi bűneinknél. „Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez.” (Efézus 2,8). A hihetetlen kegyelem miatt, amit Isten irántunk tanúsított, legyünk egymáshoz „jóságosak, irgalmasok, megengedvén egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban megengedett” nekünk. (4,32).

Isten kifejezte irántunk való kegyelmét és jóindulatát, ezért legyünk mi is egymáshoz irgalmasak, kegyesek.

2014. 2. 15.

07 AZ IGAZI KÉRDÉS

**ÉS KIHÖZVÁN ŐKET, MONDA: URAIM, MIT KELL NÉKEM
CSELEKEDNEM, HOGY IDVEZÜLJEK? AZOK PEDIG
MONDÁNAK: HIGYJ AZ ÚR JÉZUS KRISZTUSBAN, ÉS
IDVEZÜLSZ MIND TE, MIND A TE HÁZADNÉPE!
AP. CSEL. 16,30.31.**

Feltenni a helyes kérdést, annyira fontos mint helyesen válaszolni. De mégis, ha egy nem hívőnek Jézus Krisztusról beszélünk, milyen könnyű megelőzni az Isten Lelkét és felkínálni neki a feleletek egész „csomagját” még mielőtt meghallgatnánk az ő kérdéseit.

Néhány évvel ezelőtt ez történt, amikor valaki a város központjában felírta egy falra: „Krisztus a válasz!”

Az Evangélium hirdetéséért Pál apostolt és Silást, a munkatársát bebörtönözték, de magatartásukkal felindították a tömlöctartót egy fontos kérdés feltevésére. A kérdést azért tette fel, mert dicsőítették Istent énekkel és imádkoztak hozzá, nem pedig azért mert hirdették neki a keresztény hit alapelveit. Amikor a földrengés megnyitotta a börtön ajtóit és lehulltak a bilincsek, a tömlöctartó kész volt megölni magát attól való félelmében, hogy megölik, mert a rabok megszöknek. Azonban Pál és Silás megakadályozták ebben, mert a börtönben maradtak érte. Látva ezt a tömlöctartó felkiáltott: „Uraim, mit kell nékem cselekednem, hogy idvezüljek?”

Mint akkor, ma is, Isten Lelke vezeti rá az embereket a helyes kérdések feltevésére és ekkor készek a helyes válaszok elfogadására, az pedig az egyedüli Üdvözítőbe, a Jézus Krisztusba vetett hit.

Hirdessük hát a Jézus Krisztusról szóló igazságot és mutassuk be az Ő szeretetét.

2014. 2. 22.

08 NEM TITKOLHATÁ EL MAGÁT

**ÉS ONNÉT FÖLKELVÉN, ELMÉNE TÍRUS ÉS SÍDON
HATÁRAIBA; ÉS HÁZBA MENVÉN, NEM AKARÁ, HOGY VALAKI
ÉSZREVEGYE, DE NEM TITKOLHATÁ EL MAGÁT. MÁRK 7,24**

Bulgária legértékesebb és nagyon drága kiviteli terméke a rózsaoilaj. Erre a termékre magas kiviteli vámot kell fizetni. Egy turista nem akart kiviteli

vámot fizetni és elrejtett két üvegecske rózsaoilajat a táskájában, hogy így kikerülje a vámosok figyelmét. Lehet hogy a táskában néhány csepp kiszivárgott az üvegekből, így amikor a turista a vasútállomásra érkezett, a rózsaoilaj illata terjedt minden felé, jelezve a rejtett kincs jelenlétét. A vámosok mindjárt tudták, hogy az ember el akarta kerülni a vám megfizetését és ezért lefoglalták a drága olajat.

Az Úr Jézust szintén nem lehet elrejtteni. Az emberek állandóan tolongtak körülötte, hogy hallgassák a tanítását, hogy részesüljenek a kegyelmében a cselekedetei által és hogy az együttérzésével segítségükre legyen a nyomorukban.

Miután Jézus visszatért mennyei Atyjához, tovább folytatta a cselekvését a tanítványain keresztül. Az emberek megértették, hogy a tanítványok Jézussal voltak. (Ap. Csel. 4,13). Viselkedésük és mások iránti viszonyuk a Jézus Krisztussal való igaz kapcsolatukról árulkodott.

Jézus Krisztusért éltek-e teljesen? Megmutatkozik-e Jézus szeretete az életetekben úgy, hogy akik ismernek benneteket megértik, hogy ti igazi követői vagytok annak akit nem lehet elrejtteni? Ha így van, akkor a világ mindjárt meglátja, hogy Isten oldalán vagytok és Őt szolgáljátok. Ha magányban vagyunk Krisztussal és napról-napra tanulunk tőle, az emberek látni fogják, hogy más a magatartásunk, mások a cselekedeteink és a szavaink.

Adja Isten, hogy még jobban felkészítsen bennünket arra, hogy Jézus Krisztust méltón mutassuk be szavainkkal és tetteinkkel.

2014. 3. 1.

09 LEGYÜNK PÉLDAKÉPEK

LEGELTESSÉTEK AZ ISTENNEK KÖZTETEK LÉVŐ NYÁJÁT, GONDOT VISELVÉN ARRA NEM KÉNYSZERÍTÉS BŐL, HANEM ÖRÖMEST; SEM NEM RÚT NYERÉSZKEDÉS BŐL, HANEM JÓINDULATTAL; SEM NEM ÚGY, HOGY URALKODJATOK A GYÜLEKEZETEKEN, HANEM MINT PÉLDÁNYKÉPEI A NYÁJNAK. 1. PÉTER 5,2-3

A nőtény oroszán egy gazellát hozott fogai között a fiatal kölykeinek. Miután a kölyök oroszánok többször megpróbálták megtámadni a menekülni igyekező gazellát, az anyjuk beavatkozott és megmutatta nekik, hogy kell elfogniuk az ebédre valójukat.

Az emberek amikor találkoznak a biztosító társaság ügynökével aki életbiztosítást kínál nekik, s ha az saját példájával bizonyítja, hogy neki is van

ilyen biztosítása, akkor komolyan veszik és hisznek benne és ráhagyatkoznak.

Ha meg akarunk másokat tanítani arra, hogyan ismerjék meg és szolgálják Istent, a személyes példaadás fontosságát és erejét nem tudjuk kellően kihangsúlyozni. Ilyen módon vitték át az Evangélium üzenetét Jézus és az apostolok is. A mindennapi életkörülmények közepette látszott az Isten iránti engedelmségük, amit mindenki meg tudott érteni és el tudott fogadni.

A bemutatott példán a legkönnyebb tanulni. A Thessalonikai hívőknek mondta Pál apostol, hogy befogadván az ígét példaképekké lettek Macedóniában és Akhájában minden hívőre nézve. (1. Thessalonika 1,6-7).

A vezetés valamivel több attól mint ami automatikusan társul a névvel, mint például apa, anya, pásztor, lelkész vagy tanító. Akik másokat akarnak vezetni és kiképezni, azoknak először is jó példával kell előljárniuk. Hiába valóak a nemes szavakkal elmondott gyönyörű prédikációink, ha ezt nem mutatja be a személyes példánk.

2014. 3. 8.

10 A TÉVES AJTÓ

MERT SZÜKSÉGES, HOGY A PÜSPÖK FEDDHETETLEN LEGYEN, MINT ISTEN SÁFÁRA; TITUSZ 1,7

Egy újság érdekes eseményről számolt be, ami egy háborús veterán temetésén történt. Katonák, az elhunyt barátai részt vettek a temetésen. Megkérték a lelkészt, hogy vezesse őket a koporsóig ahol egy rövid ideig csendben lesznek. Azután a lelkésznek az egyik oldalsó ajtón kellett kivezetni őket.

Mindaddig, katonai pontossággal zajlott minden, míg a lelkész el nem tévesztette az ajtót és a katonák a takarító eszközök raktárában nem találták magukat. A katonák megszégyenülve lopakodtak ki a raktárból.

Pál apostol Tituszt Kréta szigetén hagyta, hogy ott hirdesse Krisztust. Mivel a gyülekezetekben a hívők száma hirtelen megnőtt, Titusznak gyülekezeti véneket kellett választania. Az Evangélium hirdetése mellett Titusznak a következő fontos feladata az volt, hogy keressen megfelelő embereket gyülekezeti vezetőknek.

A gyülekezeti vezetőknek valóban meg kellene felelniük a Tituszhoz írott levél 1,6-9 verseiben leírt mércéknek, hogy vezetve másokat, azok a Jézus Krisztusba való járásban, érett korra jussanak.

Úgy a vezetőknek mint a követőknek, tudniuk kell, hogy merre mennek, nehogy téves ajtót nyisson meg és a takarító raktárban találják magukat.

Ezért hív bennünket Isten az állandó önvizsgálatra, a szombat nap pedig azért adatott, hogy megemlékezzünk arról, Isten hogyan vezetett bennünket eddig, hol vagyunk pillanatnyilag és hova kell mennünk. Használjuk ki ezért megfelelő módon.

2014. 3. 15.

11 AZ ÚR PARANCSOLATA

ÉS MONDA NÉKIK JÉZUS: KÖVESSETEK ENGEM, ÉS ÉN AZT MÍVELEM, HOGY EMBEREKET HALÁSZSZATOK. MÁRK 1,17

Valamikor régen a Galileai tenger partján, Jézus feltett Simon Péternek egy nagyon közvetlen kérdést: „Szeretsz-é engem?” (János 21,15-17). A fel-támadt Úr, azután tudtára adta, hogy a jövőben mártírhalált hal. Péter apos-tol szó nélkül elfogadta a jövőjét.

De ez után Péter megkérdezte mi lesz a jövőben János apostollal (21. vers). Mi ösztönözte arra, hogy feltegye ezt a kérdést? Vajon a testvéri aggo-dalom volt az? Vagy talán a kíváncsiság? Vajon azért lázadt mert úgy gon-dolta, hogy János apostol elkerüli a mártír halált?

Függetlenül attól, hogy milyen indulatból tette ezt Péter apostol, Jézus egy ellen kérdéssel válaszolt ami nem csak Péterre, hanem Jézus minden követőére vonatkozik: „Ha akarom, hogy ő megmaradjon, a míg eljövök, mi közöd hozzá? Te kövess engem!” (22 vers). Jézus a feleletében valójában ezt mondta: „Ne törődj azzal mi fog történni mások életében. Az a feladat, hogy őszintén és teljesen kövess engem.”

Mi nagyon könnyen megengedjük, hogy az Úr Jézussal való viszonyunk-ra kihatással legyen más emberek viselkedése és tapasztalata. Azonban, nem kellene aggódnunk a miatt, hogy mi az akarata Istennek más hívőkkel. Bár-mi van körülöttünk nekünk Jézus parancsát kell elfogadnunk, s annak kell engednünk: „Te kövess engem!”

2014. 3. 22.

12 NE TEKINTS HÁTRA

ÉS MONDA NÉKI JÉZUS: VALAKI AZ EKE SZARVÁRA VETI KEZÉT, ÉS HÁTRA TEKINT, NEM ALKALMAS AZ ISTEN ORSZÁGÁRA.

Nem szánthatunk egyenes barázdát ha hátra tekintünk. Leellenőrizhetjük magunk is, ha hátra fordulunk még friss hóban, vagy a strand homokjában járunk. Nyomaink nem lesznek egyenes vonalban.

A jó szántóvető ember sosem tekint hátra, ha egyszer az eke szarvára teszi a kezeit. Ezzel a hasonlattal szolgált Jézus, hogy megtanítsa bennünket arra, hogy ha az Ő követői akarunk lenni, akkor szakítsunk mindennel, ami gátolja a Jézus Krisztussal való viszonyunkat.

Az Ószövetségben az Isten iránti teljes elkötelezettség egy mélyen gyökerező elv volt. Miután az Egyiptomi rabságból kiszabadultak az Izraeliták és csoda által élelmet kaptak, vágyakozva tekintettek vissza azokra a napokra, amikor még rabok voltak Egyiptomban és élvezték az olyan ételeket mint a hal, uborka, dinnye és a hagyma (4 Mózes 11,5-6). A kesergéseikkel nagyon megszorították Istent és megbüntette őket. A múltra való visszatekintésük az istenben vetett bizalmuk hiányáról tanúskodott.

Azok az emberek, akik kötődnek a régi bűneikhez és világias élvezetekhez, amelyeket élveztek még mielőtt keresztényekké lettek, ma sem lehetnek Isten lojális követői. Mikor hiszünk Jézus Krisztusban és megbánjuk bűneinket, az Ő új országának polgáraivá válunk. De el kell hagynunk régi bűneinket.

Pontosabban, a tanítványság és a Jézus Krisztushoz való tartozás azt jelenti, hogy ne tekints hátra a múltra.

Erősítsen meg Isten bennünket, hogy csak előre nézzünk a jövőbe.

2014. 3. 29.

13 NYOMDOKAIBAN JÁRNI

ÉS ŐK ATYJUKAT, ZEBEDEUST A NAPSZÁMOSOKKAL A HAJÓBAN HAGYVA, UTÁNA MENÉNEK. MÁRK 1,20

Az első században, ha egy zsidó egy rabbi tanítványa akart lenni, el kellett hagynia a családját és a munkáját és csatlakoznia kellett a rabbihoz, aki

elhívta őt. Így együtt voltak a nap 24 óráján keresztül, járva az egyik helyről a másikra, tanítva másokat, de ők is tanultak és dolgoztak. Megbeszélték a Szentírást és egyes részeit fejből megtanulták.

A tanítvány elhivatása, ahogy az le van írva a korai zsidó írások alapvető etikai szabályaiban, azt jelentette hogy „a rabbi léptei porától befedve lenni” beszívni minden szavát. A tanítvány követte a rabbiját és ezért ő praktikusán „a porában járt.” Így válhatott hasonlóvá tanítójához, a rabbihoz.

A Tanítójukkal való ilyen viszonyról tudott Simon, András, Jakab és a János is, amikor Jézus elhívta őket, hogy kövessék őt (Márk 1,16-20). És mindjárt elhagyták a munkájukat és utána indultak. Három teljes évig voltak vele, hallgatták a tanítását, figyelték a csodatételeit, tanulták az elveit és az Ő porában jártak.

Mint a tanítványai, ma is „járhatunk az Ő nyomdokában.” Tanulmányozzuk a Bibliában leírt szavait és elmélkedjünk azokról. Alkalmazzuk elveit a mindennapi életünkben, s válljunk hasonlóvá mesterünkhöz, Jézus Krisztushoz, Isten Fiához, mert a hit nem csak egy lépés, hanem állandó Vele való járás.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya
Felelős: Igor Bosnić
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2013
Istentiszteleti használatra